

Voor u ligt weer een nieuwe Sepatoe Roesak.
Dit keer toch een speciale uitgave met historische documenten.
Ook hebben er andere sobats verhalen, reactie en feiten toegezonden.
Dat juichen wij van harte toe.
U kunt ten alle tijden kopij insturen naar het secretariaat of naar G.v. Gils.
Wij wensen u veel leesplezier en hopen u weer te mogen ontmoeten op de reünie van 20 mei a.s.
Een fijne lente en mooie zomer toegewenst namens het gehele bestuur.

Sepatoe Roesak ,
Het blad van 2-6 RI April 2005
Website [http:// www.sepatoeroesak.nl](http://www.sepatoeroesak.nl)

Inhoud:

Bevel oprichting II-6 RI	blz 1 - 3
60 jaar geleden.....!	blz 4 - 5
Nieuwsberichten en oproepen bestuur;	
Rectificatie, herinneringsboek	blz 5
Reünie en loterij, van de penningmeester	blz 6
Bijdrage reünie, kennismaking	blz 7
Binnengekomen reacties.....	blz 8 - 10
Rapport betreffende de toestand bij II-6 RI.....	blz 11- 14
Vervolg Dagboek Henny van Oosterhout	blz 15 -20
Losse flodders door Jan Wijers	blz 21
Reksosari door Men v.d. Wetering	blz 22
In Memoriam	blz 23.
Terugblik Indonesië door G.Dejong.....	blz 24-29
Uitnodiging reünie.....	blz 29
Bus Reünie	blz 30
Inschrijfformulier.....	blz 31

Onze activiteiten , worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de bank-giroloterij. Uw deelname aan deze loterij wordt daarom aanbevolen.

Adressen van de leden reüniecommissie

Mevr.Marianne de Jong-Lankhuizen. Secretaresse,
Tijmweg 85, 3193 GH Hoogvliet.
Telefoon : 010-4386745 E-mail a.jong12@chello.nl
Adreswijzigingen, jubilea, overleden en telefonisch contact
Bij voorkeur tussen 19.00 en 20.00 uur
Website www.sepatoeroesak.nl

Dhr. M. van Bussel, (Lofty) hulp secretaris, Kruis 15, 5591 LA Heeze.
Telefoon: 040-2263011 E-mail: tinyvanbussel@zonnet.nl

Dhr.Wim Veldman, 1^e penningmeester,
M.de Ruyterstraat 22, 5481 GH Schijndel
telefoon: 073-5477087 E-mail: wj.veldman@hccnet.nl

Mevr. Ine Luykx-van Gils, 2^e penningmeester
Oude Antwerpsepostbaan 36, 4741 TK Hoeven
telefoon 0165-502134 E-mail: adenine@hetnet.nl

Dhr G van Gils (boekje) Breda
Telefoon 076-5874252 E-mail: gerritvangils@hetnet.nl

De heer J.H.P.Cats, Eikstraat 11, 4621 JL Bergen op Zoom
Telefoon 0164-242365

De heer A.E.J. Koenders, St.Ignatiusstraat 64'2, 4817 KN Breda
Telefoon 076-5222667

Voor betalingen en donaties

Rabobank rekeningnr. 108965732 t.n.v. Oudstrijders 2-6-RI
Wim Veldman, M.de Ruijterstraat 22, 5481 GH Schijndel

Onze activiteiten , worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de bank-giroloterij. Uw deelname aan deze loterij wordt daarom aanbevolen.

BEVELHEBBER NEDERLANDSE STRIJDKRACHTEN.

GEHEIM

Kon.Landmacht,
Sectie Chef Staf .
Stafkwartier,

Nr : 303 G

15 April 1945.

BEVEL VOOR DE OPRICHTING VAN II-6 R.I.

1. PLAN

Ter uitvoering van de algemeen aangenomen richtlijn om de bestaande formatie's der Binnenlandsche Strijdkrachten te reorganiseren tot organieke legeronderdelen, wordt met ingang van 16 April 1945 uit personeel van de Bewakingstroepen " District CUYCK" opgericht II-6 R.I

2. SAMENSTELLING

De samenstelling van II-6 R.I. is overeenkomstig het vastgestelde establishment van de "Light Inf. Bn's"

3. OPDRACHT VOOR DE VORMING

Met de vorming van II-6 R.I. wordt belast de Majoor W.E.H. JANSSEN

4. PERSONEEL

De in punt 3 genoemde commandant deelt het beschikbare personeel in en bestemt hun functie Voor wat de verschillende categoriën betreft, geldt het volgende

Officieren

- a. Ik doe een voorstel aan het Hoofd van het C.I.K.L. om de officieren, die voor indeeling bij II-6 R.I zijn bestemd, met ingang van 16 April 1945 in werkelijken dienst te roepen. Een nominatieve opgave van dit personeel zie ik met spoed tegemoet. Door mijn zorg zullen de betrokkenen zoo worden bevorderd tot een tijdelijke rang, overeenkomstig met de door hen te vervullen functie.

Onderofficieren

- b. Beroepsonderofficieren zullen door mijn zorg met ingang van 16 April 1945 in werkelijken dienst worden geroepen op de wijze als voor officieren aangegeven. Ook van dit personeel zie ik met spoed een nominatieve opgave tegemoet.

Een voorstel voor, in verband met de functie welke door hen zal worden bekleed, eventueel noodig geachte bevorderingen, zie ik van den C.-II-6 R.I. tegemoet.

Oorlogsvrijwilligers:

- c. Het overige personeel zal betrokken worden uit OVW's.
Voor het oproepen in werkelijken dienst met ingang van 16 April 1945 stelt C.-II-6 R.I. zich in verbinding met het Hoofd van het Aanmeldingsbureau voor Oorlogsvrijwilligers te Eindhoven.

5. PLAATS VAN VORMING:

De vorming zal geschieden terplaatse waar het onderdeel zich bevindt. Ik verwacht van den C.-II-6 R.I. bericht, wanneer de organisatie van het bataljon is voltooid.

6. KLEEDING EN UITRUSTING:

Voor wat betreft kleeding en uitrusting stelt de Bataljonscommandant zich in verbinding met het hoofd van Sectie G 4, afd. Kon. Landmacht van Mijn Staf.

7. BEVELVOERING:

II-6 R.I. wordt voor het vervullen van de operatieve taak gesteld onder de bevelen van 21 Army Group. Administratief staat II-6 R.I. onder de afdeling "Koninklijke Landmacht" van Mijn staf.

8. TRAINING:

De training van het bataljon zal worden geleid door het Hoofd Centraal Bureau Militaire Opleiding van Mijn staf.

9. ADMINISTRATIE:

De administratie van II-6 R.I. zal worden gevoerd volgens de hiervoor Geldende bepalingen voor de Kon.Landm. Een overzicht is neergelegd in bijlage I.

10. BETALING:

Vanaf 16 April 1945 zal het personeel van II-6 R.I. de betaling en Kostwinnersvergoeding ontvangen als voor het personeel van de Kon.Landmacht vastgesteld.

60 jaar geleden.....!

11. VERBANDAKTE:

Het personeel van II-6 R.I. zal de verbandakte teekenen als vastgesteld voor "oorlogsvrijwilligers" uitgezonderd officieren en beroepspersoneel. De hiertoe benodigde formulieren zullen U worden toegezonden.

12. KEURING:

Het personeel van II-6 R.I. zal worden gekeurd volgens aanwijzingen van den Wnd. Inspecteur van den Geneeskundige Dienst (res.dirigerend Officier van Gezondheid 1e klasse, Dr. C.F. Koch)

13. H.Q

Het H.Q. van de Afd.Kon.Landmacht van den Staf B.N.S. is gevestigd te:
BRUSSEL 10 Avenue de Brésil;

Het postadres is : H.Q. Commander in Chief,
Netherlands Forces.
B.L.A.

DE BEVELHEBBER NEDERLANDSCHE STRIJDKRACHTEN,
DE LUITENANT-GENERAAL
Bij/afw.
P.L.G. Doorman.
Kolonel van den Generalen Staf.

Ter uitvoering aan:

Maj. W.E.H. JANSSEN, ex. 4,5,6,7
Hoofd Afd. B.S., Staf B.N.S. BREDA, ex. 8,9,
Majoor der Intendence, v.d. BERGH, ex 10, 11
Res.Dir.Off.v.Gez. 1e Kl. Dr. C.F. KOCH, ex. 12

In afschrift aan:

Z.E. den Min.v.Oorlog, ex. 13, 14,15.
Maj. Der Mil.Adm., ex. 16
Hoofd C.I.K.L., ex. 17.

Het 6^e regiment infanterie bestond reeds voor de oorlog en was gelegerd in Breda. Tot zover reikt mijn kennis over haar geschiedenis. De herintroductie van dit onderdeel vond plaats in 1945 met Vught (1^e bataljon) en Blerik als (2^e bataljon) als standplaatsen. Momenteel is dat nu 60 jaar geleden.

Toen ons aller Marianne de Jong mij vroeg om ter gelegenheid van dit jubileum een bijdrage aan de Tijger te leveren, realiseerde ik mij alleen op persoonlijke titel in het verleden te kunnen graven, maar wellicht kan zulks het begin worden van een reeks ervaringen, door sobats van (aanvankelijk) beide bataljons, die later werden samengevoegd tot 2-6R.I. Indiëgangers

Welnu, ondergetekende hoorde bij de bevrijding tot die groep onderduikers, O.D.-ers en andere enthousiastelingen die meteen met de bevrijders oprukten teneinde onze landgenoten, boven de rivieren te helpen bevrijden.

Onze groep, 16 man sterk, werd ondergebracht in een (verlaten) boerderij tussen Klundert en Rode Vaart. Het Engelse onderdeel (21 Britisch Armee Group) wat tot hiertoe was opgerukt, trok zich voor rust terug in Zevenbergen en de bewaking van de frontlijn werd aan ons vrijwilligers overgelaten. Hiertoe werden posten ingericht, in enkele kilometers onderlinge afstand, langs de rivierdijk tussen Moerdijk en Willemstad. Wij vormden hiervan een echt zootje ongeregeld. Getooid in aftandse oorlogskledij en geschoeid met klompen of sepatoe roesak. Sommigen hadden een sten of Lee Enfield, anderen een Duitse Schmeizer. In de schuttersput boven de op rivierdijk pronkte een watergekoelde Spandau-mitrailleur. Dit punt werd door ons de klok rond bemand. Achter een honderdtal meters ondiep rietveld, stroomde het Hollands Diep. Overdag patrouilleerden we in de geëvacueerde polder, waar soms nog kippen rondliepen en we eieren opzochten, als dankbare aanvulling op onze K-rations.

Op een dag vonden we in een schuur een achtergebleven Duits geschut en bij een andere boerderij de bijpassende granaten.. We besloten toen zelf maar eens oorlogje te gaan spelen. Onze naaste collega's waren Belgen, zo'n kilometer verderop. Zij waren veel eerder bevrijd dan wij, derhalve reeds volledig geüniformeerd en beschikten zelfs over een echte carrier. Onze afgunst was welhaast onpeilbaar. Maar terug naar het kanon. Nog juist op tijd kwam iemand op het slimme idee om juist niet te gaan schieten vanaf onze eigen boerderij en dus brachten wij het stuk in stelling halverwege ons en de Belgen en onder aan de dijk. Daar ik als enige over een jachtverrekijker, van mijn vader, beschikte, zou ik vuurleidertje spelen en moest daarvoor boven op de dijk gaan liggen. Niemand van ons had enig idee van elevatie en de eerste granaat ontplofte dan ook vlak voor ons in het riet. Behoorlijk geschrokken werd de loop snel teruggedraaid naar 45 graden. Dat projectiel moet welhaast in Dordrecht zijn terecht gekomen, want de inslag was te horen noch te zien.

Maar toen wisten we in ieder geval dat de elevatie, ergens, daartussen in moest zitten, Helaas is er van een derde schot niets meer gekomen, want onze Duitse overburen hadden ons meteen getraceerd en werden we getrakteerd onder een regen van granaten. Als fanatiek militairen in spe lieten we ons kanon pardoes in steek en vluchtten we door een droge sloot naar huis. 's Anderdaags had ik wacht en zag ik met mijn verrekijker dat de Belgen bezigen waren ons kanon met hun carrier weg te slepen. Ik alarmeerde de sobats en vanaf onze stellingen waren we getuigen dat de Belgen het wapen boven op de dijk (jowel) in stelling brachten. Ze mochten dan wel geüniformeerde soldaten zijn, maar van "terugslag" hadden ze schijnbaar nog nooit gehoord. Wederom onpeilbaar was dan ook onze genoegdoening toen na het eerste schot "ons" kanon in salto's van de dijk naar beneden donderde. Als toetje kregen ze ook nog een strot vuur van de overkant op hun dak. Wij vonden gezamenlijk dat het recht zijn "loop" had gekregen. Zomaar een voorval uit een tijdsgewricht dat het best kan worden getypeerd als de embryonale fase welke vooraf ging aan de heropricting van het 6^e. Er moeten nog legio verhalen over deze periode sluimeren. Als ik, op Vomi-bijeenkomsten o.a. Huib Kers en Huib v.d. Linden hun ervaringen hoor uitwisselen uit de Willemstad-periode, dan moet er over 2-6 aan de Maas en 1-6 aan het Hollands Diep, door sobats nog heel wat te vertellen zijn. Zij zijn hierbij uitgedaagd.

Ad van Hooijdonk, Maart 2005

Nieuwsberichten, mededelingen en oproepen

Rectificatie

In het boekje van december 2004 is helaas een fout gemaakt waardoor nogal wat verwarring is ontstaan. Bij deze zijn de heren Cats en Koenders gewoon weer vermeld op de lijst van bestuursleden. Het is geenszins de bedoeling geweest om de indruk te wekken dat beide heren niet meer in het bestuur zouden zitten. Onze excuses voor dit ontstane misverstand. Beide heren zijn ondertussen van het een en ander op de hoogte gesteld en hopen we op een nog lange samenwerking met hen.

Ook is op veler verzoek het banknummer weer op achterpagina vermeld.

Herinneringsboek Zo maar wat herinneringen door A. Verhulst

Bij voldoende aanmeldingen is het mogelijk om een aantal nieuwe herinneringsboeken te laten drukken. U kunt zich bij het secretariaat laten inschrijven voor eventueel een nieuw exemplaar. Bij herdruk wordt dan contact met u opgenomen.

Reünie en loterij.

In het boekje van december stond de oproep betreffende prijzen loterij.

Misschien ten onrechte, maar toch nog een keer het verzoek om allen wat kleine prijsjes mee te brengen voor de loterij. Het komt de kas ten goede.

Overzicht giften en donaties 2004

Van de penningmeester volgt hier het overzicht:

Wijers J	€ 25,00
Saenger	€ 15,00
Briels H.J.	€ 10,00
Mensink L.J.	€ 25,00
Westerhof J.	€ 5,00
Bussel v. M.J.	€ 6,00
Overschrijving	€ 43,50
Dejong de G.J.J.	€ 26,00
Schreurs P.	€ 26,00
Groot de G.H.J.	€ 12,00
Vellinga P.H.	€ 24,00
Scholten	€ 37,00
Giften	€ 39,00
Corput v/d.	€ 25,00
Wielen v/d. E	€ 24,00
Gulickx J.	€ 20,00
Ros A.	€ 10,00
Gouw de A.P.	€ 100,00
Hovens G.H.	€ 15,00
Totaal	€ 487,50

Tevens moeten wij vermelden dat vanuit het verre Australië de heer Conijn regelmatig giften heeft gestuurd, echter doordat het contant geld betrof en via de bank werd ingewisseld is helaas tot enkele malen toe, zijn donatie niet vermeld in de lijst. Onze oprechte excuses daarvoor.

1^e penningmeester Wim Veldman

Verhoging bijdrage reünie .

Vanwege prijsstijgingen en verminderde inkomsten hebben wij moeten besluiten de bijdrage van de reünie te verhogen tot € 15,-.

Door dit besluit hopen wij zo ook volgende jaren nog over voldoende financiële middelen te beschikken om naast de reünie te organiseren, u o.a. twee maal per jaar het boekje de Sepatoe Roesak te sturen, het bezoeken van zieken, het sturen van kaarten of bloemstukken bij speciale gelegenheden, het aanwezig zijn bij begrafenissen c.q. crematies.

Ook is besloten dat bij overlijden van een sobat, nog een maal het boekje Sepatoe Roesak aan de nabestaanden wordt gezonden. Is er dan nog interesse om het boekje te ontvangen, gaan wij een bijdrage in rekening brengen van € 2,50.

U dient dat dan kenbaar te maken via het secretariaat. Hiermede hopen wij de onnodige verzendkosten en kosten drukken boekjes te kunnen verminderen. Alleen door het nemen van deze maatregelen hopen wij in deze dure tijden het voortbestaan van onze activiteiten te kunnen waarborgen.

Wij hopen dat u hiervoor begrip kunt opbrengen.

De penningmeester en overige leden bestuur.

Kennismaking

In de Sepatoe Roesak hebt U kunnen zien dat bij de functie van hulpsecretaris da naam staat van M.v.Bussel. In het voorgaande boekje is daar al iets over gezegd. Desondanks heeft het bestuur gemeend dat ik mezelf voor moet stellen zodat de lezers weten met wie ze van doen hebben.

Ik ben van 1925 en evenals veel van de sobats afkomstig van 1-6-RI en opgeleid op de Frederik Hendrik-kazerne te Vught.

Ingedeeld bij de 4e Cie ben ik ook met de Nieuw-Amsterdam naar N.O.I. vertrokken. Al tijdens de overtocht ben ik her-ingedeeld bij de Staf-Cie, Motor Transport. Mijn directe baas was Sergt Oomen. Wij waren gelegerd in het N.I.S. gebouw aan de Bodjong, alwaar ook de bataljonswerkplaats was gevestigd (onder de blote hemel) Naast monteur kreeg ik ook de functie hoornblazer, doch dit was meer omdat je dan geen wachtcommandant behoefde de spelen en het appel kon laten zoals het was.

De chauffeurs van de wielvoertuigen kennen mij beter als **Lofty** , een bijnaam die ik overgehouden heb uit het Canadese leger waartoe ik een blauwe Maandag heb behoord. Buxtels jongens, zoals de rozenkranskapitein v.d.Broek, Sjef v.d. Laar, Jan Laus en de kok Janus v.d. Broek hebben die naam ook bij 2-6-RI geïntroduceerd

In 2001 heb ik het plan opgevat om op persoonlijke titel de nabestaanden te gaan zoeken van de overleden jongens die wij in N.O.I hebben moeten achterlaten.

Voor dat project had ik een tijdsduur uitgetrokken van een half jaar, het heeft echter ruim 3 jaren geduurd voordat ik iedereen gevonden had. Vooral dank zij deze nabestaanden heb ik een schat aan gegevens mogen optekenen. Een deel daar van heeft men op de laatste reünie kunnen zien. Dit was dan ook de reden dat men mij heeft verzocht tot het bestuur toe te treden in de functie van hulpsecretaris, wat z'n beslag heeft gekregen in December 2004.

Ziezo, nu weten jullie wie er achter de naam M.v. Bussel (Lofty) schuil gaat.

Heeze 2-4-2005. Lofty

Binnengekomen reacties op artikelen van het vorige boekje

De heer **mr. B.J. Mensink 426 BI** , attendeerde ons op het volgende:

“ Op blz.16, van de laatste Sepatoe Roesak , lijkt het alsof de jullie aflossende 5-5 R.I. uit Amsterdammers was samengesteld, maar, ook in Kopeng, waren dat jongens uit Twente en Oost-Gelderland die jullie daar hebben “ingelijfd” en zij jullie hebben afgelost van het gebeuren. Mensen “van boven de kali waren /zijn de beroerdste nog niet eens. Wij hebben met mijn laatste bataljon ook met hun bataljon samen in het midden Javase en Djockjase gezeten.”

Oscar Reerrink, secretaris van 2-7 R.I:

“Bedankt voor de toezending van het mooi uitgevoerde 2 - 6 R.I. boekje. Met genoegen heb ik het gelezen. Dit bataljon boft, dat een jonge generatie bereid is de helpende hand biedt dit voort te zetten. Blad 7 over Majoor Scheers kan ik het volgende zeggen. Voor de "Blijvertjes" zijn er 2 bataljons op Java opgericht, nl. 1-15 R.I. en 2-15 R.I. En op Sumatra 3-15 R.I.

Deze Majoor Mr. Scheers (jurist) kwam met O.V.W. 2-9 R.I. in Juli 1946 in Indie aan. Dat bataljon werd opgesplitst om als aanvulling te dienen voor eerder aangekomen OVW bataljons, die onderbezet waren. Zo kwamen zij ook terecht bij 2-6 R.I. - 2-7 R.I. - 2-13 R.I. en 1 - R.S. van de Tijger Brigade. Zo kreeg 2 - 7 R.I. Majoor Mr.Scheers toegewezen. Deze werd aangesteld als plaatsvervangend Bataljons commandant.

Na vertrek van 2 - 7 R.I. in Juli 1948 uit de T-Brig. werd hij dus ook een "blijvertje". En werd hij als Overste commandant van 1- 15 R.I., dat opereerde onder T. Brigade TTC Midden Java. 2-15 R.I kwam in Oost-Java terecht en opereerde onder de X Brigade TTC (territoriaal troepen commando) Oost Java. en 3-15 R.I. onder de Z Brigade TTC Noord Sumatra.

Wat betreft het verslag van wijlen Sjean Krijnen: Voor de Republikeinen was het van groot belang het gebied ten Zuiden van Semarang te behouden, omdat van daaruit de vrijheidsstrijd als centrum (Djokja) geleid werd.

Daarom was een verdedigings gordel van stellingen gebouwd tussen ten zuiden van de Gombel en het daar achterliggende gehucht Oengaran en door 3 divisies republikeinen verdedigd van niet al te beste kwaliteit. Voor de bezetting van dat zuidelijke deel is van 21 Juli 1947 tot 4 augustus 1947, zoals Oengaran - Ambarawa en de wijde omgevingen daarvan zijn de eerste dag de bataljons 2 - 7 R.I. en 1 R.S. met 5e Veldgenie ingezet en de tweede dag kwam 2 - 13 R.I. er bij om de actie zuidelijker voort te kunnen zetten, o.a. Salatiga, Djelok, Toentang op 23 Juli. Het zou kunnen zijn, dat er een kleine eenheid van 2 - 6 R.I. bijv. genie peloton e.d. er bij was. Tegelijkertijd werd hoofdzakelijk 2 - 6 R.I. met succes ingezet aan het Westfront.

Wel is voor de consolidatie van dat zuidelijk gebied gedurende de actie al enkele bezette punten tijdelijk overgedragen aan dat dienstigplichtig bataljon 3 - 7 R.I. o.a. Soemowono en Toentang electriciteit centrale, om de OVW eenheden weer in te zetten voor de consolidatie. Het 2-6 R.I. bataljon heeft tijdens de 1e politionele actie met een prachtige snelle inzet, met vele hindernissen onderweg, binnen de tijdslimiet van 4 augustus (wapenstilstand) de verbinding met omgeving weten te realiseren tussen Semarang en Djakarta, waar 2-6 R.I. op die route 2-4 R.I., komend van de andere kant, elkaar ontmoette. Deze route open te houden was van groot belang. Na die gesloten wapenstilstand is 2 - 6 R.I. weer spoedig in het Tijgernest, o.a. Dadapajan en Salatiga gebied terug gekomen van hun tocht richting W Brigade.....”

Veel succes met de volgende 2 - 6 R.I. boekjes. Vriendelijke groet Oscar

Frank Mulder, voorzitter 5-5 R.I schreef:

Tijdens een 10 daags verblijf in het BNMO-centrum te Doorn, lagen een aantal blaadjes van andere bataljons. O.a. van Sepatoe Roesak, II-6 R.I. Ook een leuk blad, hulde!!

Echter, ik zou geen goede Twentenaar/Achterhoeker zijn indien ik niet zou reageren op een stukje van Jan Wijers, blz. 16, "Mortier opstellen onder een boom", December 2004. Deze losse flodder flodder er faliekant naast. 5-5 R.I. (Pijp pijp in Bahasa Indonesia) had als symbool een wit steigerend ros of ook wel het Saksisch ros. Reden, het merendeel van de dpl. militairen kwam uit oost Nederland, grofweg Twente en de Achterhoek. Slechts kader en verder gespecialiseerde mannen kwamen uit div. windstreken. Mogelijkerwijze ook wel een enkeling uit Amsterdam. Van boven de kali is dus wel correct en voor de mortier onder de takken neem ik op jullie gezag aan. Tenslotte waren we daarom bij jullie in Kopeng om de kneepjes van het vak te leren van oude rotten. O.K., dat is weer rechtgezet. Verder wens ik jullie nog veel succes met reünies en jullie blad. veel hart. groeten, Frank P. Mulder

reactie heer Jan wijers:

Allereerst is het leuk dat er gereageerd wordt op een artikel, bedankt Frank! Natuurlijk heb ik geen er geen bezwaar tegen Marianne dat het in het boekje plaatst. Nu mijn reactie:

In mijn dagboek staat o.a. op 24 januari 1948`15 man mortieristen van 5RI zijn aangekomen om te worden opgeleid. De mortierinstructie is aan mij opgedragen. Aan Frank zou ik willen vragen” Dan moet jij mij toch herinneren want de opleiding theorie, praktijk, daarna schietoefeningen duurde tot ongeveer eind februari. Ik was daar de enige sectie commandant van de mortieren. De andere twee sectie commandanten (van Gelder en Lobbezo) waren elders in buurt van Salatiga bezig.

Op 9 januari werd onze mortiersectie gedetacheerd in Kopeng bij 4-2-7RI. Kopeng was een vroeger vakantieoord. Het lag op een hoogte van 1400m in het zadel van twee bergen Merbaboe en Telemojo. We hadden zelfs een zwembad en gebruikten het ook! Met zeven mensen hebben we bij prachtig weer de Merbaboe beklommen in acht uur, aldus mijn dagboek.

Wat moet ik nu zeggen over “de Amsterdammers”. Ik neem direct aan van Frank dat het merendeel van 5-5 RI uit Twente en Achterhoek kwamen . Destijds wist ik dat niet. Toch moeten er een aantal Amsterdammers geweest zijn als ik denk aan een reeds eerder geschreven verhaal “ het Edammerkaasje” de pelotonscommandant kwam uit Amsterdam, de luitenant die zijn kaasje verloor kwam uit Edam en de kok die zo’n heerlijke taart voor ons bakte was ook een Amsterdammer. Een naam herinner ik mij nog: Cevat!

En praten konden ze, je kon er eigenlijk soms niet tegenop, behalve als het over theorie ging dan was je toch hun meerdere. Ik had speciale tekeningen gemaakt van de mortiergranaat in doorsnee zowel voordat deze de loop verliet als daarna. Kopieën zijn te zien op de site van Marianne. Het bleek dus hoe nuttig de nachtoefening (waarover het verhaal ging) was geweest.

R A P P O R T.

Betreffende den toestand bij II - 6 R.I.

I Algemeen

Het bataljon is 16 april 1945 opgericht voor het grootste gedeelte uit illegale werkers. Voor de rest uit oorlogsvrijwilligers. De streek waaruit het bataljon is gerecruteerd is zeer uitgestrekt: Mook, Cuijk, Boxmeer, Venraay, Horst, Horn, Weert, Den Bosch, Hoensbroek, Treebeek (Algemeen mijnstreek). Als gevolg hiervan heerscht hier niet het sterk uitgesproken regionale saamhorigheidsgevoel, dat wij bij I-8 R.I. en de Bataljons der Stoottroepen aantreffen. Naast het hieruit voortspruitende nadeel staat het groote voordeel, dat dit Bataljon heel gemakkelijker met andere elementen is aan te vullen. Ieder, die zich als kameraad wil gedragen en zijn dienst naar behoren wil vervullen, wordt zonder eenige restrictie in het bataljon als gelijk gerechtigde opgenomen, ook wordt daarbij niet gelet op de nieuweling al of niet illegaal werk heeft verricht, zulks in scherpe tegenstelling met bovengenoemde bataljons, waar het oudstrijderschap in de verzetsbeweging als eisch voor opname gesteld wordt. Het bataljon stond 1½ jaar aan het Maasfront in verschillende diensten. Aantal gesneuvelden 26. Verminkten ruim 25.

II Uitzending naar Indië.

In dit bataljon hebben zich van de officieren 8 man vrijwillig opgegeven voor uitzending naar Indië en 260 onder-officieren en minderen. Van I-6 R.I. gaan 329 officieren en onder-officieren en minderen vrijwillig over naar II-6 R.I. om naar Indië te worden uitgezonden. Het ontbrekende aantal officieren, onderofficieren, en minderen zal uit I en II-6 R.I. worden aangewezen. Over deze gedwongen aanwijzing heerscht bij II-6 R.I. een zekere ontstemming. Weliswaar erkent men, dat de door ieder destijds bij oprichting geteekende lange " Verbandacte" uitzending naar Indië formeel mogelijk maakt, doch velen beweren, dat zij deze lange "Verbandacte" nimmer zouden hebben geteekend als zij daarbij, mede als gevolg van ontvangen voorlichting niet overtuigd waren geweest, dat zij in geen geval naar Indië zouden gezonden worden. Zij beschouwden de clausule betreffende het " overal ter wereld dienst doen" als een bloote formaliteit. Het moge dom geweest zijn deze gedachtengang te volgen, dit verandert niets aan het feit, dat deze eenvoudige lieden zich bedrogen en min of meer gerondseld voelen, hetgeen een slechte basis is een naar de tropen uit te zenden bataljon. Wij adviseren daarom de gedwongen aanwijzingen alsnog te annuleren en daarvoor Dit kan binnen enkele dagen geregeld worden.

Liefhebbers voor uitzending naar Indië zijn bij de verschillende wervingsbureaux in voldoende aantallen geregistreerd. Het bataljon beschikt over genoeg goed getrainde instructeurs, om den achterstand in graad van geoefendheid van de nieuw toegetreden, voor het tijdstip van uitzending naar Indië in te loopen.

III. Geest van de Troep.

De geest is over het algemeen nog vrij goed, doch bij enkele groepen v.n. bij de 5e compagnie bepaald slecht te noemen, niet alleen om de reeds genoemde redenen, maar meer nog als gevolg van de bijzonder slechte regeling van de uitkeeringen aan de gezinnen. Van verschillende militairen hebben de gezinnen sinds 1 juli 1945 geen betaling ontvangen. Een aantal minderen heeft reeds gedreigd te zullen deserteeren en zijn hiervan slechts door persoonlijke invloed van hun superieuren weerhouden. Aan deze voor een leger onteerende toestand, ware zoo spoedig mogelijk een einde te maken. Het afzakken van den geest is ook bij de gewone dienstverrichtingen te bespeuren. Daarbij zit niet meer de verbetering wil om alle oefeningen en bewegingen zoo goed mogelijk uit te voeren, die wij bij andere bataljons aantreffen en die ook hier blijkens ingewonnen inlichtingen, vroeger aanwezig was. Zooals reeds in punt I naar voren gebracht, levert de aanvulling van dit bataljon door een andere wordingsgeschiedenis geen moeilijkheden op.

IV. Kleeding en uitrusting.

- a. Kleeding is compleet (1 stel) doch de kwaliteit is matig tot slecht.
- b. Wapening: compleet en goed.
- c. Rollend materieel: vrijwel compleet en in vrij goeden staat.
- d. Aanvulling bedrijfsstoffen: goed.

V. Geoefendheid.

- a. Het geheele bataljon heeft drie maanden training meegemaakt in het speciale opleidingskamp te Fournes. Deze training beperkt zich hoofdzakelijk tot een opleiding van den enkelen man in het terrein, welke individuele opleiding zeer grondig is, doch geen waarborgen biedt voor een juist tactisch gebruik der grootere en kleinere eenheden van het bataljon. De compagnie als zoodanig is in het geheel nog niet geoefend en het peleton slechts ten deele. Nachtoefeningen hadden nog niet plaats. Van een werkelijk tactisch optreden boven het sectie verband kan nog nauwelijks sprake zijn. De groote technische vaardigheid in het gebruik van het wapen en ten dele ook op het gebied van d exercitie leidt bij eenheden, die de bovengenoemde training hebben meegemaakt, zeer licht tot overschatting van de werkelijke tactische bruikbaarheid dezer eenheden.
- b. Later tot het bataljon toegetreden vrijwilligers ontvangen een aparte opleiding om den achterstand zoo spoedig mogelijk in te halen.

c. Schietvaardigheid.

Vrij goed, ondanks het naar verhouding van den diensttijd betrekkelijk geringe aantal gehouden schietoefeningen en de minder doelmatige schietopleiding, die naar onze mening beslist achterstaat bij de vroegere schietopleiding. Dat ondanks deze ongunstige factoren toch nog vrij goede resultaten worden bereikt, is te danken aan den wil der manschappen, zoo goed mogelijk te schieten.

d. Marschvaardigheid.

Aan de marschvaardigheid wordt niet die aandacht besteed, welke voor een in Indië optredend bataljon noodzakelijk is. De grootste marsch welke werd gemaakt, en dan nog slechts door een onderdeel van het bataljon, bedroeg 20 km.

e. Exerctie.

Goed, m.d.v. dat de technische geoefendheid nog betere exercitie mogelijk zouden maken. Den volmaakte uitvoering wordt tegengehouden door de al in punt 3 behandelde factoren (veel voorkomende ontevredenheid over de wijze waarop men tot het teekenen van de "lange verbandacte" is gebracht en slechte betaling aan de gezinnen.

VI Leiding.

De algemeene leiding is iets te weinigforsch en gedecideerd.

Oefenprogramma's waren weliswaar bijgehouden, doch werden op den dag van inspectie niet bij alle onderdelen gevolgd. De wijze van instructie van duidelijk, rustig en goed. De hogere commandanten (B.C. en C.Cn) worden door allerlei beslommingen te veel afgehouden van hun taak als opleiders van hun onderdeel. v.n. als gevolg van de reeds in 2 en 3 genoemde misstanden

VII Officierskorps.

Het oordeel over dit punt zal nader bekend worden gesteld zoodra bepaald is, welke der thans bij I en II-6 R.I. dienenden officieren bij het naar Indië uit te zenden bataljon zullen worden ingedeeld. Reeds thans kan worden medegedeeld, dat in elk geval I en II-6 R.I. niet in staat zijn het vereischte aantal officieren te leveren. te kort:

1 Veldprediker

1 waarnemend B.C.

2 C.Cn.

Wij adviseeren om de aanvulling van dit te kort niet aan den B.C. van II-6 R.I. over te laten, doch hierin van hogerhand te voorzien. In verband met het in bovengenoemde punten gestelde, waren hiervoor streng geselecteerde officieren van groote technische bekwaamheid en met veel overwicht aan te wijzen.

Conclusie.

De algemeene indruk van het bataljon is op het ogenblik niet onverdeeld gunstig, zoals reeds in punt 2 en 3 werd aangetoond zijn de oorzaken daarvan echter gemakkelijk weg te nemen. Gebeurt dit echter niet met de grootste spoed, dan voorzien wij in dit bataljon groote, zelfs onherstelbare moeilijkheden. Voor een redelijke Indische oriëntering is ook hier indeling van enkele Indische officieren noodzakelijk.

Indien deze niet door den minister van Overzeesche Gebiedsdelen beschikbaar kunnen worden gesteld, dient in elk geval onverwijld te worden overgegaan, tot ruime beschikbaar stelling van Indische voorschriften en literatuur over de Indische Krijgsgeschiedenis.

Sittard 4- 9- 1945 De commissie.

F.H. ter Meulen.

Maj. Gen.staf. K.N.I.L.

M. van den Heuvel

Maj. Inf. K.N.I.L.

Hier volgt weer als bijna vast onderdeel een deel van het dagboek van Henny van Oosterhout .

Donderdag 19 sept.'46

Nu vandaag hebben we weer flink aangepakt. Vanmorgen gingen er 2 secties opuit en werden beschoten. Kort daarop beantwoordde onze artillerie op vijandelijke opstellingen 1000 m van hier. Je kon de inslagen zien. Verder flink gewerkt aan onze stellingen. Ben vroeg naar bed gegaan. De slaap inhalen.

Vrijdag 20 sept.'46

Vanmorgen is de 3 coy verder opgerukt. Om de vooruitgeschoven opstellingen in te nemen en verder nog 3 actie compagnieën. Die kregen veel tegenstand. Om 8.00h vanmorgen zijn we met onze sectie er op uit geweest. Bijna tot Klampisan (punt 47). Het ging berg op en af.. We hadden het warm in onze camouflage overalls. Om 11.00h waren we terug . Niets bijzonders.

Vanavond om 17.00h op wacht. Om 19.00h werden we op granaten getrakteerd. ±200 m rechts van ons bivak vielen ze neer. Ze hebben met tot nu tot brenschutter gepromoveerd. Meer gewicht op rug en schouder. Wietse brencommandant en Adje Schoone mijn helper. Ik heb vannacht met de slaap geworsteld. Mijn ogen vielen dicht. Alleen de wilde varkens aan het prikkeldraad. Verder niets bijzonders. Regelmatig controle van de wachtcommandant.

Zaterdag 21 sept.'46

Om 7.00h ben ik gaan eten en ben gaan slapen. Totdat ik gewekt werd door de 3inch mortier granaten die door het mortierdetachment werden afgeschoten binnen ons bivak. Onze stukken schoten een machtig snelvuur af. Om 12.00h moet ik 5h de boom in, een uitkijkpost die goed uitzicht geeft.

Ik kom achter met mijn brieven te beantwoorden. Overdag geen tijd en 's avonds geen licht. Dus vroeg naar bed.

zondag 22 sept.'46

Vannacht is er nog geschoten door de vickerpost en werd daar wakker van. Vanmorgen kregen een lekker eitje bij het ontbijt. Het wordt weer hard werken aan de nieuwe bunkerversterkingen. Om 9.00h u er een mis die gedaan wordt door de aalmoezenier. Er is weer een patrouille op uit en wij zijn reserve peloton. Vanmiddag zijn we met 2 secties op patrouille geweest naar een plaats waar nog niemand is geweest. Ik had de bren en het ging berg op en af. Door kali's en ravijnen. Onderweg liepen we 7 wilde zwijnen tegen het lijf en die gingen er gauw vandoor. Daarna een steile begroeiing door en dat viel niet mee. Gelukkig hadden we spijkers onder onze schoenen . We worden echte bergbeklimmers, alleen je wordt er zo hondsmoe van met die bren van 11 kg en dat moest niet mogen. Ongeveer 1h geobserveerd op 125 m hoogte. In de verte de zee zien glinsteren Er was daar op de berg veel fruit. Dat was lekker spul en erg sappig. De terugtocht is goed verlopen. We hadden gedacht vuur te zullen krijgen. We zagen wel een

groep mensen(20) die zich in ZW richting verplaatsten. Die mensen zijn door de extremisten met mitrailleurvuur beschoten. Het begon donker te worden toen we in ons bivak aan kwamen. Verder niets bijzonders.

maandag 23 sept. '46

Vannacht onrustig geslapen. Er is veel geschoten met artillerie en met mortieren. Ook door de wachtpost is geschoten. Vanmorgen weer op patrouille geweest, weer naar punt 47. Het was een verkenningspatrouille. Geen tegenstand gehad. Vanmiddag weer aan onze bunkeropstelling gewerkt voor mijn bren. Een schietsleuf en een halve meter grond op de bunker. Dat samen met Adje Schonen. Hij is nu bijna klaar. Je kan er royaal met zijn tweeën in zitten en heb een goed schootsveld. Ik ben gaan buurten bij de jongens van de zware mortieren die bij ons gedetacheerd zijn en had een gezellige avond gehad.

Dinsdag 24 sept.'46

Vanmorgen nog hard aan onze bunkeropstelling gewerkt Hij is nu zo goed als klaar. Vanmiddag nog wat gewerkt aan de tent. Om 16.30h op wacht van de 24h en dat is toch fucking long time. Ik hoorde nog een wild varken knorren en wroeten, maar zien kon ik hem niet. Ik heb nog 2 vuurstoten afgegeven met de bren op commando op een licht op de oude startbaan. Verscheidene lichtkogels troffen een rieten dak of wat anders. In ieder geval de boel heeft 15 min. Gebrand. Ik heb niet hoeven te worstelen met de slaap en was redelijk fit.

Woensdag 25 sept.'46

Ik heb om 7.00h gegeten en weer terug naar de stelling. Mijn helper is nu gaan eten. Ik heb wat schrijfgereedschap meegenomen en schrijf nu momenteel in de stelling. Anders krijg ik er geen tijd voor. Voor me de schietsleuf waar dreigend de lichte mitrailleur uitsteekt. Achter het prikkeldraad staan de bomen dun begroeid en daar achter gelegen het dal. De artillerie is weer aan het schieten en hoor ook nog de zware mitrailleurs. Rechts van ons ligt de 4° coy op een vooruitgeschoven post. Gisteren hebben we een grote nieuwe dynamomotor gekregen, zodat we morgen elektrisch licht zullen hebben. Ik ga nu mijn brieven schrijven. Er zit nog een patrouille sectie in het voorterrein. Verder niets bijzonders.

Donderdag 26 sept.'46

We waren vanmorgen al vroeg bezig met het werk aan de schuilkamer en de stellingen. We hebben een oude kamponghut gesloopt. -16- Zijn vanmorgen 2 patrouillesecties uit gegaan. Plotseling om ±9.30 h hoorden we mitrailleurvuur en gewerschoten. De patrouille was slaags geraakt op nog geen km buiten het bivak met de vijand. Wij, als reserve, moesten ons direct klaar maken om hulp te bieden. Ze hadden een rode S.O.S. lichtgranaat afgeschoten voor ondersteuningsvuur van onze zware mortieren. Wij onze patrouille had de 1° kampong op de helling bereikt en wilden de kali oversteken. Het vuren hield aan. Onze mortieren waren ook in actie gekomen en zagen dat de patrouille van Meijer

zich terug trok en wij bleven nu voor de Kali liggen om de terugtocht van de patrouille te dekken.

De vijand hield zich stil of dekten zich voor de granatenregen die op hun neerdaalde. Twee granaten sloegen dicht bij eigen troepen neer. Allemaal tegen de grond. Toen de patrouille de kali weer was overgestoken en op weg naar ons bivak. Bij de 1^e patrouille waren 3 licht gewonden. Daarna konden wij ons terugtrekken. Na 3 kwartier kwamen wij ook weer in ons bivak aan, De rest van de dag weer gewerkt. Vanavond om 19.00h kregen we film in het kamp. Stan Laurel en Olivier Hardey geheten "Schots en scheef". Een leuke film. Vannacht staat het 2^e pel. in zijn geheel op wacht omdat er een grote aanval op de stad wordt verwacht. Nu laat ze maar komen. We moeten gekleed in bed.

Vrijdag 27 sept.'46

Het is onrustige nacht geweest. Ofschoon geen aanval. Er is veel geschoten met lichtfakkels en met geweer en bren. Heb slecht geslapen. Om 7.00h moesten we op patrouille naar een Z.W. richting gelegen kampong. Gelukkig gingen we over een paardenpad en ging het tamelijk goed. We kregen geen tegenstand en werd het een mooi tochtje. De grote kampong was, op een paar mensen na, leeg. Het was onnatuurlijk stil. Na de zaak te hebben verkend gingen we weer terug, to home. Vanmiddag ter beveiliging naar de stad geweest. Nu de mensen daar zullen wel gedacht hebben, wat komen daar voor baardapen aan en vuil en bezweet. Daarna hout gehaald in een lege kampong.

Zaterdag 28 sept.'46

Vandaag in de keuken moeten werken. De afval hebben we naar het vliegveld moeten brengen. Daarna wat aan onze schuilkelder gewerkt. Vanmiddag kregen we nieuwe Amerikaanse sportbroekjes. Het broekje van de c.c. heb ik nauwer moeten maken. Om 16.30h op wacht. Vanavond hebben we voor het eerst elektrisch licht in het kamp. Aan de zuidkant is veel geschoten op gedaanten. De hele nacht is er door geschoten. Het zijn waarschijnlijk vijandelijke patrouilles die ons uitproberen. Om 18.00h ontdekte een brenschutter op \pm 900m op een heuveltop een vijandelijke patrouille.

Zondag 29 sept. '46

Moet om 12.00h op wacht. Niets bijzonders. Alleen vannacht onnodig veel geschoten.

Maandag 30 sept.'46

Vandaag bijna de hele dag met de halftruck hout naar ons bivak gebracht. Het waren vele mooie balken en latten. We waren flink bezweet. Ik moest de bren meenemen voor onze beveiliging. We zijn bijna toto Wringing toege geweest. Vanavond kreeg ik drie brieven en terug geschreven tot het licht uitging. Er mag niet meer 's nachts geschoten worden tenzij bij direct gevaar voor het bivak anders worden strenge straffen uitgedeeld. Dat is maar goed ook. Er werd veel voor de flauwe kul geschoten en de mensen uit de slaap gehouden.

Dinsdag 1 oktober'46

Vanmorgen om 8.00h op patrouille geweest. In Z.W. richting het pad opgegaan naar de kampong op ruim 3,5 km van ons bivak. Daar moesten we onderzoeken of hoogte 190 bezet was. Onze sectie moest de kampong links onderzoeken. Hij was verlaten. De 1^e sectie was vooraan het andere gedeelte aan het doorzoeken. Plotseling hoorden we Vickervuur en van een lichte mitrailleur. Het kwam van de steile heuveltop links voor ons. Er werd geroepen : "Bren naar voren!" Ik en mijn helper Adje toefelden naar voren. Dries T., de ordonnans achter. Ik moest van het Peerd, stelling nemen en vuren op de stelling van de vijand voor ons. Wim Scholte schoot 8 brisantgranaten met de 2 inch mortier, maar de afstand was te groot \pm 500m. Ik zette het vizier op 600m en gaf regelmatig korte salvo's en enkel schots af met mijn bren. Ik zag er een lopen. De 2^e sectie moest daar blijven liggen. De 1^e sectie ging naar voren. Om op de top te komen. Ik heb die 40 min, er ongeveer 100 patronen vershoten met tussen pauzes om de vijandelijke mitrailleur vast te houden en de 1^e sectie vrij te houden van vijandelijk vuur. De sectie is halverwege teruggekomen en hebben 50 man wargenomen in zwarte uniformen en heeft uitkijkposten en snipers in de bomen gezien. En anderen waren schuttersputten aan het graven. De 1^e sectie heeft geen vuur daarop geopend en is terug gekeerd. Wij kregen de opdracht dat e terug gingen. We waren net 10 min. De kampong uit toen ze ons met mortieren beschoten in de kampong en waren juist piki. De heren hadden pech gehad dat we juist weg waren. Om 12.00h waren we weer in ons bivak. Onze wapens gepoetst, magazijnen weer gevuld. Daarna de waterafvoer verbeterd rond onze tent. Nu ik eindig en ga slapen. (tidoeren) maf ze.

Woensdag 2 oct'46

Vanmorgen moesten we met 6 man de bamboestruiken voor de prikkeldraadversperring weggakken en opruimen. Rond het bivak zijn landmijnen gelegd en boobytraps. Dat geeft al weer een veiliger gevoel 's nachts. Dan hoor je ze 's nachts als ze rond het kamp zouden sluipen. Vanmiddag wat geslapen en om 16.30h op wacht. We hebben een rustige nacht gehad. En wij Adje en ik gezellig gekletst tot we voorde regen in de bunker moesten vluchten. Daar konden we ons gesprek voort zetten. In de verte ten westen van ons was de 4^e coy erg actief met lichtfakkels. Ongeveer 20 stuks fakkels hebben ze afgeschoten en we hoorden nog schoten van een zware mitrailleur. We zagen een lichtspoor munitie. Ik kreeg wel slaap. Wietse kwam nog rond met de whiskyfles. Eventjes met de tong geproefd, maar ze was mij te sterk.

Donderdag 3 oct'46

Er was voor mij post op het bureau, 2 brieven van Ria en van thuis. Ik heb ze gelijk beantwoord in de stelling vanmorgen. Om 10.00h ga ik af. En vanmiddag naar de stad, sinds 2 weken. Er wordt een mooie film gespeeld Straks gaat mijn baard eraf. Het weer is wat winderig. We krijgen binnen 14 dagen de natte moesson. Er wordt door onze mortieren de Z.W. bergtop beschoten. Je

kan de inslagen goed horen. Vanmiddag naar de stad geweest. De bren moest mee. We hebben ons lopen vervelen en nieuwe film was ook niet aangekomen. We hebben in het restaurant een paar lekkere eieren verorbert en die smaakten prima. Om 21.30h keerden we per truck naar ons bivak.

Vrijdag 4 oct'46

Iedere tent van ons krijgt een omwalling van ruim 1 meter hoog. Weer hard gewerkt vandaag. Ze kunnen ons minder raken als de heren ons beschieten met mortiergranaten in ons bivak (kamp). De wal wordt een halve meter breed en 1 m hoog (granaatwerend)

Zaterdag 5 Oct 1946

We hadden vanmorgen al het gereedschap bijeen gezocht, om de rest van de rest van onze beschermwal rond onze tent af te maken zodat we beveiligd zijn tegen rondvliegende mortier of granaat scherven, toen we om 9.00 uur bij het Peerd moesten komen. Hij zei dat we moesten stoppen met werken.

Vanmiddag een verkenningpatrouille naar "Penepen" met sergeant Krikke. We namen stelling onder aan de voet. Ik zag duidelijk de vijand op en neer lopen. Ze hadden de 1e sectie al gezien, die al verder naar voren was.

Ik had de Bren al op scherp staan om gericht dekkingsvuur af te geven voor de 1^e sectie. Toen kregen we bericht: "opdracht vervuld" en gingen snel terug, want we verwachtten mortiervuur, dat evenwel uit bleef. Via Wringitoeloe gingen we weer baliback. Onderweg had Adje Schoonen een koelie-hoed gevonden en die op zijn kop gezet wat een stom gezicht was. Adje met zijn dikke kop en een plopperhoed op. Om 16.00 uur waren we weer in ons bivak.

Vlug gewassen en de rest van de avond met ruig geklets doorgebracht. En later ons tampatje opgezocht. Maf ze.

Zondag 6 Oct 1946

Vanmorgen naar de kerk geweest. De aalmoezenier is in ons bivak de mis aan het doen. Het is weer lang geleden. Ook gebiecht.

De rest van de morgen mijn oude brieven na gekeken een deel vernietigt. Het waren er heel wat.

Om 16.30 h gaat de 24uurs wacht in en ik had nu al veel slaap. Dat word vannacht worstelen met de beer. Ook daar zijn we toch goed door gekomen.

Maandag 7 Oct 1946

Vanmorgen naar de tandarts geweest. Mijn gebit was Oke. Ik moest tot 14.00 uur in de stad rond lummelen. Toen kreeg ik wat in mijn oog. Het doet niets als tranen en is zeer pijnlijk en de dokter kon niets vinden. Om 14.00 uur ben ik weer naar het kamp terug gegaan met de truck en heb me door de hospik laten behandelen aan mijn oog. 's Avonds weer spoelen. Ik was er beroerd van als een hond en had het oog afgeplakt. Ben om 18.00 uur naar bed gegaan. Misschien is het morgen beter.

Woensdag 9 Oct 1946 hinderlaag

Vanmorgen wat geprutst. Om 14.00 uur op patrouille naar Kali-aleng om te observeren. Daar de kali overgestoken. De 1^e sectie bleef achter voor dekking. We hadden een paar man gezien en die wilden we te pakken zien te krijgen. We hadden de kampongrand bereikt. We namen stelling aan de westrand.

Er lag voor mij een ravijn van 40 meter diep. De heuvelrand liep steil omhoog afstand plm 100m. Plotseling klonken verscheidene schoten links van mij. Riny Hellemons daar voor ons op de berg riep hij mij toe. Ik liep op een boom toe en kon op een tak mijn Bren in stelling brengen staande weg. Ik zag er verscheidene ploppers op de rand van hun stelling staan. Schoot roffel met de bren op die twee. Waarschijnlijk heb ik ze geraakt. Nu klonken overal schoten om mij heen.

Onze 2 inch mortier kwam ook in actie. Die mortiergroep lag 4 m links van mij. Wim Scholte was de Schutter. Dries Timmermans lag naast Wim en Wietse. Ze hadden al verscheidene granaten verschoten terwijl ik vuurstoten af gaf met de bren. Ik hoorde plotseling een slag en kijk even naar links en zie Wim terug vallen door een explosie en Dries zie ik zijdelings omvallen. Hij schreeuwde het uit. Mijn eerste gedachte was helpen, maar dat kon niet en vuurde door. De adjudant en Sijen gaven hem een noodverband. Ik hoorde later dat Dries tegen Wim zei, die naast hem lag, dat hij zijn vrouw en kind moest groeten en dat hij het niet meer zou halen. Hij had een gat in zijn borst en in zijn rug er uit. Zijn rechter long was geraakt.

Toen Wim bij zijn positieven kwam, schoot hij rood, groen, rood signaalgranaten af. Voor ondersteuningsvuur voor de 3inch mortieren in het bivak en 2 rood "hulp" Een paar minuten later werd de stelling van de vijand bezaait met zware - mortiergranaten en de granaten lagen goed.

Ik gaf nog steeds dekkingsvuur af. De jongens hadden vlug een nooddraagbaar gemaakt en Dries werd naar achtergebracht naar de dekkingssectie. Wij bleven met 6 man achter om de dragers te dekken en de gewonde Dries. Ondertussen was er hulp aan gekomen. Ze vuurden vanaf "Penneppen" om ons de 6 man te dekken. Zo konden wij kalm ons terug trekken. De hulpsectie heeft nog verscheidene snipers neergelegd. In totaal ongeveer 6 dode vijanden. Men zag ze ook met draagbaren sjouwen. Wietse zwikte ook zijn enkel en Wim merkte pas in het bivak dat hij lichte verwondingen had van mortierscherven in zijn borst en schouder. Dries heeft zich tijdens zijn vervoer zich taai gehouden en nog droog de kali over. In het bivak nog een bespreking gehad over de patrouille. Dries is zwaar gewond. Een longschot. Maar de dokter gaf alle hoop. Hij leeft nog. Na het hospitaal zal hij wel naar Holland gaan. Dat is het weer voor vandaag

IK EINDIG DIT RELAAS **HENNY VAN OOSTERHOUT** 2 CIE 2-6 RI T-BRIGADE

Losse flodders ingezonden door Jan Wijers

Grammofoonplaatje uit Nederland

Op 19 mei 1947 ontving ik een klein grammofoonplaatje van mijn vrouw met haar lieve stem die ik al zolang niet meer had gehoord terwijl ze ook met haar broer (tweede stem) "ons liedje" zongen dat we in de onderduiktijd samen speelden, zij op de blokfluit en ik op de mondharmonica. We dansten daar zelfs samen op in het ouderlijk huis. Ik was heel erg ontroerd en blij met dat plaatje en heb het regelmatig gedraaid, al was dat wel eens moeilijk want veel afspeelapparatuur hadden we niet.

In dit verband moet ik denken aan Lieske Hansen uit Geertruidenberg (al meerdere keren genoemd in andere verhaaltjes) die ook zo'n plaatje kreeg.

Hij kwam triomfantelijk met zijn plaatje naar ons toe: "jongens moet je eens horen" Precies weet ik het niet meer maar het was ongeveer als volgt:

"Hallo Lies alles goed met jou, met ons gaat ook alles goed en onze Kees (neef?, hoe het precies met zijn familie zat daar ben ik nooit achter gekomen, zelf zei hij dat hij van Deense afkomst was) maar goed onze Kees "wil ook nog wa zegge(stilte) nou zeg es wa.....(stilte) wa is dè nou anders hedde zoveel praets.....(stilte) allée doe ouwe mond es open anders ben de ook nie zo verlegen.....(stilte) hij doeget nie Lies"

Wij zaten met z'n allen heerlijk te lachen en wie lachte het hardst.... Lieske !

Het Edammerkaasje'

Enige maanden voordat we vertrokken naar Nederland moesten we onze opvolgers van 5-5 RI (wij noemden ze pijp-pijp) inwerken. De meeste waar wij veel mee te maken hadden, kwamen uit Amsterdam of omgeving. Het volgende voorval werd door de jongelui op z'n Amsterdams aan ons verteld:

Een luitenant uit Edam sliep met enkele andere officieren in het zelfde vertrek. Ze gebruikten de maaltijden, inclusief ontbijt ook samen. De man uit Edam had uit Nederland een z.g. "Edammertje" (rond kaasje) meegebracht en 's morgens bij het ontbijt ontdeed hij het bolletje van het omhulsel en legde het voor zich op tafel, sneed er enkele plakjes voor zichzelf af en na het ontbijt ging het bolletje weer keurig ingepakt in zijn kast. Dat ging zo al enkele dagen. Een van de officieren (pelotonscommandant) was een rasechte Amsterdammer die goed contact had met zijn jongens en omdat het gedrag van zijn collega hem danig dwarszat zei hij tegen hen: "Jullie mogen er nooit iets over vertellen, maar bij gelegenheid pak ik dat kaasje uit zijn kast en dan gaan wij dat samen "soldaat" maken". En zo gebeurde het, in een mum van tijd was het kaasje op...! De luitenant uit Edam was woest maar hij is er nooit achter gekomen waar "zijn" kaasje is gebleven. Immers het kon toch ook door anderen dan zijn kamergenoten zijn weggepakt.

Jan Wijers

Reksosarie Oktober 1947.

Zoals gewoonlijk moest ieder peloton van onze compagnie wekelijks de wacht aan de ingang van ons kampement leveren. Ons kamp was rondom voorzien van een hoge wal opgetrokken van bamboe om onverhoedse vijandelijke aanvallen en beschietingen te voorkomen.

De datum weet ik niet meer precies maar het was op een Zondagmorgen en onze sectie de wacht moest leveren aan de ingang.

Zoals op de buitenposten de gewoonte was, stonden we in korte broek, bloot bovenlijf en blootshoofd op wacht met geweer. Wie kwam er nu 25 km. buiten Salatiga controleren?

Onze Aap Miep, die normaal vastgebonden was, wist zich op een gegeven moment los te trekken en rende achter de Javaanse vrouwen aan die met allerlei vruchten naar de passer in de omgeving op weg waren., Ik aarzelde geen moment en probeerde die aap te vangen met als gevolg dat ik mijn post moest verlaten, wat natuurlijk fout was.

Na een korte achtervolging kon ik Miep te pakken krijgen. Met de aap aan mijn zij het geweer over de schouders liep ik half naakt terug naar de ingang van ons kamp. Op dat moment zag ik dat er drie Jeeps voor de ingang stopten en wie stapte er uit de eerste Jeep? Kolonel van Langen, onze Brigade Commandant met zijn staf Officieren. Ik kon geen kant meer op en meldde mij in half adams kostuum met aap bij de Kolonel. "Waar kom jij vandaan?" was zijn eerste vraag. Al stotterend vertelde ik hem dat ik die aap wilde vangen want die viel de inheemse bevolking lastig. "NIETS mee te maken", op norske toon, "U hoort hier te blijven staan, op post van geweer". Gelijk had die man. Maar ik moest onmiddellijk worden afgelost en op rapport bij de compagnie commandant.

Mijn vrienden, die uitzicht hadden op de ingang, hebben alles zien gebeuren vanuit hun tent en hebben er toch wel om moeten lachen. Zelf die staf officieren hebben inwendig toch wel om het hele gebeuren moeten grinniken. Het was voor hen ook geen alledaags gebeuren. En wie verwacht nu op Zondagmorgen, rond acht uur zo'n hoog bezoek zover van de bewoonde wereld????.

Voor de verdere diensttijd in Indië stond ik gekleed op wacht, want dit zou me nooit meer gebeuren. Onze compagnie's commandant was mild met de strafoplegging want wist ook wel dat wij als O.V.W-ers goed onze plicht deden en dienst vervulde, behalve dan die ene keer. 58 jaar geleden en ik weet het noch als de dag van gisteren.!

Eindhoven 15 Maart 2005
O.V.W-er M.v.d. Wetering

In memoriam

Helaas zijn na uitgifte van ons vorige boekje is bekend gemaakt of geworden dat de volgende sobats ons zijn ontvallen:

A.v.d. Boogaard, uit Oirsbeek
4 februari 1920 - nov '04

J.N.Meulenberg uit Oirsbeek
30 April 1917 - 4 december '04

J.A. v.d. Kleijn uit Den Haag.
19 april 1926 - 11-december '04
Corr.adres dochter:
mevr. De Man-v.d.Kleijn. Kuijperweg 164, 2613XJDelft.

A.L. Straver uit Zaandam.
Corr.adres dochter:
Dini Straver, Peperstraat 68, 1502 AJ Zaandam

Wij condoleren de families van deze sobats met het verlies en zullen onze weggevallen sobats tijdens onze eerst volgende herdenking gedenken.

Terugblik op onze uitzending naar Indonesië.

Het was 14 oktober 1945 en wij stonden allemaal gepakt en gezakt op het perron van het station van Sittard. De voor ons bestemde wagons droegen in krijt geschreven leuzen aan het adres van Soekarno, die op deze dag de oorlog aan Nederland had verklaard. Met deze trein gingen we naar Calais om van daar per ferry naar Engeland te reizen.

Hier werden wij in East Hamstead Park gelegerd in z.g.. compoundhuts. We zouden een week blijven. In die tijd werd ons bataljon omgevormd tot een "light Infantry Battalion", zodat wij de ons toegedachte taak beter zouden kunnen uitvoeren. Al onze oude spullen werden ingenomen en wij kregen daar nieuwe voor in de plaats. Daaronder waren ook winterjassen, gasmaskers en z.g. mosterdgasjassen. Ter afsluiting kregen wij allen een nieuw legernummer.

Op 21 oktober vertrokken wij per trein naar Southampton om aan boord te gaan van de "nieuw Amsterdam", het vlaggenschip van de Holland-Amerika Lijn, dat nu in grijze oorlogskleuren aan de kade lag te wachten. Het had als troepentransportschip gefungeerd om troepen voor de invasie van Europa, van Amerika naar Engeland te vervoeren. Samen met de Normandie, de Queen Mary en de Queen Elisabeth konden deze snelle schepen moeilijk in konvooi varen. Ze waren daarom ieder uitgerust met lichte boord – en afweerkanonnen plus dieptebommen om zich onderweg de Duitse duikboten van het lijf te houden. De overtocht duurde vijf dagen. Destijds waren voor iedere couchette, of hangmat op de dekken, gedurende de overtocht drie gebruikers aangewezen die ieder op hun beurt acht uur van hun aangewezen slaappleatsen mochten gebruik maken.

Onze compagnie had nu als slaappleats de omgebouwde "Ballroom" gekregen. Deze was in twee etages onderverdeeld. Iedere etage had rijen van drie boven elkaar geplaatste couchettes, gescheiden door smalle gangetjes. Overdag gingen onze wapens, rug- en plunjezakken op de couchettes en s' nachts gingen al die spullen in het gangetje op de grond en wij zelf in de couchettes. In de gangetjes lagen dan spullen van zes man plus hun zwemvesten. Tijdens zware zeegang was het een hele toer om bij de toiletten te komen.

Voor de goede gang van zaken waren wij voor de diverse maaltijden in drie zittingen verdeeld en werden in volgorde gewekt en naar de eetzaal gedirigeerd. We waren aan boord met circa 5.000 man waaronder: Marva's, V.H.K.'s, Rode Kruis eenheden compleet met doktoren, het Nica (Netherlands Indies Civil Administration), plus vier infanterie Bataljons.

Tot in de Middellandse zee moesten wij onze zwemvesten nog overal bij ons dragen. Hier werd onze winterkleding ingenomen en kregen wij tropenkleding uitgereikt.

Wij waren het eerste schip van dit formaat dat na de oorlog het Suezkanaal in voer. Sinds de vijandelikheden waren begonnen, was het kanaal niet meer op diepte gehouden. Om niet vast te lopen kregen wij *voor* en achter ons een sleepboot. Verder mochten wij gedurende de doorvaart niet van stuur – naar bakboord, noch van het voor-,midden- of achterschip gaan.

Tijdens de doorvaart passeerden wij diverse Engelse militaire kampen. De Tommies stonden aan de oevers naar ons te gillen en te zwaaien met kreten”go back, the war is over!” .Helaas voor ons nog niet.

In de Indische Oceaan zette de Nieuw Amsterdam er een aardig gangetje in. Onze volgende bestemming zou Tricomalee op Ceylon zijn. Hier kregen wij echter te horen dat wij niet in Indonesië mochten debarkeren. Het Engelse Oppercommando, waaronder wij nog behoorden, was bang voor onregelmatigheden als dit zou gebeuren, daar zij slechts over weinig troepen in de grote havenplaatsen in Indonesië beschikten. Men wilde vooral geen moeilijkheden met Soekarno.

De teleurstelling was algemeen groot. We kregen de opdracht om naar Malakka door te varen. In afwachting kregen wij wel een z.g. cocktailprik in onze bovenarm.

s’Nachts op 18 november debarkeerde het eerste bataljon in Pinang. In de ochtenduren lagen wij in de monding van een rivier bij Port Swettenham. Hier zou 2-6R.I. van boord gaan. Het wachten was op hoog water zodat we binnen konden varen. Het water was sterk gekleurd door modder dat uit binnenland kwam. Af en toe dreef er plantaardig materiaal voorbij.

We lagen in de stroom van het kleine haventje voor anker. Langzij aan de neergelaten gangway van het schip lagen landingsvaartuigen. Zwaar bepakt stonden wij in de rij om van boord te gaan. Het was nog een hele toer om zo van de gangway in de deinende landingsvaartuigen te springen, vooral met de flink opgekomen cocktailprik.

Op de kade stonden legertrucks die ons via Kerlang naar Morib-Beach zouden brengen. Onderweg passeerden wij dorpjes die bewoond werden door Maleiers en Chinesen. Vele gevels waren getooid met hamer en sikkel! De Engelsen waren hier pas enige maanden eerder geland daar dit voormalig bezet gebied van de Jappen was en zullen wel blij geweest zijn met deze extra troepenaanvulling.

Voor de oorlog was Morib Beach een weekend- en vakantieoord waar enige bungalows stonden plus een Missiehuis, annex meisjespensionaat. Het geheel lag aan zee. Parallel aan de kust liep een weg waar langs aan de landzijde enige rubberplantages plus kokostuinen lagen. De genoemde gebouwen lagen aan de zee kant. Onze compagnie werd in het pensionaat en enige nieuwe Japanse

barakken ondergebracht. Verder was er een klein kampement van de Brits-Indische Verbindingsdienst en een wagenpark vol Alligator amfibietanks die voor de landing waren gebruikt enige maanden daarvoor.. De Engelse monteurs lagen in tenten. Op het strand lagen her en der resten van landingsmatten en enige voertuigen die bij de landing kennelijk niet de kust hadden bereikt. Bij laagtij staken deze met de kap van hun cabines boven water uit.

Het pensionaat waarin een gedeelte van onze compagnie terecht kwam was een stenen gebouw met een etage. De rest lag in de Japanse barakken. Daar er geen veldbedden voorradig waren, lagen wij allen op de planken vloeren. Per man hadden wij drie katoenen militaire dekens. Een diende opgerold als hoofdkussen, de rest dubbelgevouwen als matras, het geheel afgedekt met een muskietennet. Uit vrees voor wapendiefstal door de Chinese communistische elementen onder de bevolking, moesten wij onze wapens s’ nachts mee onder het muskietennet nemen. Bij het gebouwencomplex was maar een kraan die kort bij de keuken stond. Je wassen deed je dus in zee.

De eerste dagen werkte de keuken nog niet en kregen wij voorlopig Engelse noodrantsoenen, d.w.z. een kist waarin rantsoenen voor zes man zaten. De inhoud bestond uit: crackers, jam, boter, suiker, zout – en kininetabletten, w.c. papier en zowaar wat snoepgoed. Later werd er overgegaan op de z.g. Indische keuken met uiteraard rijst vis uit blik en plaatselijk aangekochte groenten.

Het kamp verkeerde in slechte sanitaire staat en op aandrang van de bataljonsarts moest er wat aan gedaan worden. Eerst werden de latrines gebouwd en alle afvoersloten opgeschoond. Dit werd gezamenlijk aangepakt, uiteraard met ontbloot bovenlijf. De gevolgen bleven dan ook niet uit.

De meeste van ons leken na korte tijd op gekookte kreeften en de vellen hingen er spoedig bij. Na de latrines en de sloten werd een stormbaan aangelegd waarop we later konden trainen. Verder werd het hele kampement dag en nacht door ons bewaakt. Na de reveille trad iedereen aan voor het appèl en aansluitend daaraan kregen we “P.T.” (physical training) Hierna doken wij in zee alvorens aan de orde van de dag te beginnen.

Daar er niet genoeg kader was werd besloten een kaderkamp op te richten. Aspiranten voor de diverse functies kregen daar een stoomcursus. De overige manschappen bleven zolang onder de hoede van sergeantfoerier en de sergeant-administrateur op hun beurt bijgestaan door enige korporaals en soldaten eerste klas.

Op een nacht hadden wij een strafexercitie. We werden door onze kapitein persoonlijk gewekt voor deze heilzame oefening. De Engelse officieren in de belendende bungalow hadden zich beklaagd over burengerucht, nog wel na taptoe.

We moesten alles inpakken en aantreden op de kustweg. Onder leiding van onze resterende twee sergeanten draafden wij over de weg. Na deze oefening mochten wij wel weer alles uitpakken en naar bed gaan.

Piet leefde op grote voet. Als schoenmaat had hij een kleine maat 46. Die was echter niet in voorraad. Als tijdelijke oplossing had men hem toch van de grootste maar tennisschoenen de neuzen uitgesneden om hem toch deel te kunnen laten nemen aan het normaal dienstrooster. Het was allemaal zover goed gegaan totdat op een kwade nacht Piet met een maat op wacht werd gezet bij de oprit naar de Engelse officiersbungalow. Rond middernacht kwam er een jeep het pad opzwaaien waarin onze Grootmajoor zat samen met enige Engelse officieren. Daar de Grootmajoor slechts een wachtpost ontwaarde vroeg hij waar de tweede wacht was. En ja hoor, daar moest Piet met zijn volle lengte en opengeknipte tennisschoenen in het volle licht van de jeep staan. Zijn wollen sokken staken parmantig uit de open neuzen. Piet moest zeggen waarom hij zo luchtig geschoeid was. De volgende dag moest Piet, samen de sergeant –foerier naar het depot in Kelang (Klang) en kreeg daar, oh wonder, nog een kleine maat 46.

Er werd druk aan onze jungle training gewerkt. De “stormbaan” nemen was een ware compagniescompetitie. Verder waren er schietoefeningen op het strand. Instructies over bajonetvechten, camouflagetechniek en het liggen in hinderlaag onder leiding van Schotten. Als afsluiting kregen we een nachtelijke tocht in het aangrenzende terrein met behulp van een kompas. Na afloop van de oefening zat ieder van onder tot boven onder de modder doordat wij door diverse sloten waren geweest.

Via het Rode Kruis kregen wij met de kerst ieder een pakket, Kennelijk uit Zuid Afrika. Er zat o.a. een fles witte Kaapse wijn, verder enige tinnettes sigaretten, snoep en wat blikjes Beck's bier. We waren er allen aangenaam mee verrast.

Er was ons een speedmarch beloofd en die hebben wij dan ook gekregen, Om aan de gestelde normen te voldoen moesten wij binnen een uur met volle bepakkings een bepaalde afstand afleggen. Gedurende die mach moesten wij afwisselend in loopstap en daarna in snelle wandelstap lopen. Later hebben wij daarvan tijdens de Eerste Politonele actie wel profijt gehad, toen voor het einde van deze actie, de verbinding tussen de T- en W brigade op Midden Java tot stand werd gebracht moest worden over een weg die door omgehakte bomen onberispelijk was gemaakt.

Intussen was het 9 maart 1946 geworden. Ons bataljon stond klaar voor inscheping. Met trucks van het Brits-Indisch leger werden wij naar Port Dickson gebracht. Hier gingen we aan boord van het m.s. Sommelsdijk, een vrij nieuw schip van de K.P.M. . De couchettes waren in de laadruimte. Sinds 10 maart in de namiddag lagen wij op de rede van Semarang. Hier zou de T-brigade gevormd

worden. Voorlopig moesten wij aan boord blijven. Achter de kuststrook rees een heuvelandschap op met op de achtergrond een vulkaantop die de Oengaran bleek te zijn. Op dat moment lagen in Semarang de 5^e Paratroop Brigade van de Engelsen, verder enige Gurka's – en Sikhsonderdelen. Deze zouden geleidelijk aan door onderdelen van de T-brigade vervangen worden. Boven aan de rand van de stad lag zelfs nog een Japanse eenheid in de Gombelstelling die zich aan de afspraak gehouden hadden om de orde zolang te handhaven. Dit was zo tijdens de wapenstilstand overeengekomen, maar zelden nagekomen. Pemoedas van de Republiek richtten nog af en toe bloedbaden aan de blanke- en indobewoners van de stad. De Gurka's en Sikhs hadden in een gewaagde operatie nog burgervrouwen en kinderen uit het interneringskamp van Ambarawa geëvacueerd. Het was de bedoeling dat de Japanners zo gauw mogelijk in krijgsgevangenschap afgevoerd zouden worden. De Britten en Brits-Indische eenheden waren oorlogsmoe en wilde zo gauw mogelijk weg.

Op 9 maart was 2-13 RI al in Semarang geland, waar zij stelling hadden betrokken.

Het was inmiddels 12 maart geworden en die morgen waren Stoottroepen van boord gegaan. Wij volgden in de namiddag. Per man hadden wij twee slingen(100st.) geweerpatronen bij ons. Met Engelse legertrucks werden wij van de haven naar het weeshuis op de Bodjong gebracht. Er mocht onderweg niet gezongen worden, hoewel wij daar best zin in hadden. Overal wapperden Republikeinse vlaggen en op gebouwen stonden strijdkreten zoals “Merdeka atau mati!” (vrijheid, anders de dood) Voorlopig mochten wij niet de straat op.

Er heerste onder de jonge Indonesische elementen een sterke anti-Nederlandse stemming, aangekweekt door jarenlange Japanse propaganda. Veel Japanse eenheden hadden, tegen de afspraken in, hun wapens aan die jongeren afgegeven. Deze oefenden nu een waar terreurbewind uit. De Engelsen wilden voor alles de vrede bewaren en gevechten tussen de Nederlandse troepen en deze elementen vermijden.

Binnen het gebouwencomplex van het Weeshuis was het een bende. Alle vertrekken waren leeg en lagen vol glasscherven.. Er was geen elektrisch licht nog stromend water. Gelukkig waren er waterputten op het terrein zodat we ons konden wassen. Voor het invallen van de duisternis had iedereen een slaapplek op de plankenvloer gevonden en brandden er enige petroleumlampen.

Geleidelijk aan werden onderdelen van 2-6 RI elders in de stad gepost. De Japanners werden afgevoerd. De bemanning van de Brits-Indische veldartillerie op Tjandi werd vervangen door KNIL-artilleristen die net uit krijgsgevangenschap in Thailand waren gekomen. Later vertrokken de Engelse en Brits-Indische troepen

uit Semarang. Het politiekorps werd ontwapend en na zuivering van Republikeinse elementen weer bewapend. Hierna ontstond er een betrekkelijke rust en kwam er wat orde.

Ingezonden en geschreven door sobat **Ger Dejong uit Maastricht.**

Uitnodiging voor reünie 2005

De reüniecommissie nodigt u uit tot het bijwonen van reünie in de Van Hornekazerne , Kazernelaan 101 in Weert.

Programma:

Datum :	vrijdag 20 mei a.s.
Aankomst:	tussen 10.30 en 11.00 uur
Openingswoord	11.15 uur
Dodenherdenking	12.00- 12.30 uur
Na de herdenking is de	bar open voor een drankje .
Lunch:	13.00 – 13.45 uur
Rijsttafel (uitgebreid)	16.15 – 17.15 uur
Einde reünie plm.	17.30 uur
Eigen bijdrage	€ 15,00 per persoon

Deze kunt u storten op Rabobank 108965732 t.n.v. Oudstrijders 2-6 RI.
Wim Veldman, M. de Ruyterstraat 22, 5481 GH Schijndel

Vergeet niet uw naamplaatje te dragen op de reünie.

Indien nodig doorgeven dat er nog naamplaatje moet worden gemaakt op inschrijfformulier bij opmerkingen.

Bus Reünie

Ook dit jaar is het weer mogelijk om met de bus naar de reünie te komen.

We vertrekken vanuit Bergen op Zoom bij het N.S. station.

U moet wel even bij het secretariaat opgeven dat u met de bus mee wilt, dan weet de chauffeur hoeveel personen bij welke halte meegaan.

Opstapplaatsen en vertrektijden bus:

08.00uur	Bergen op Zoom N.S. station
08.20uur	Roosendaal Zuid-Westhallen (Leijdsdroom)
08.45uur	Etten Leur, N.S. station
0.910uur	Breda, Ikea
09.40uur	Tilburg, Willem II voetbalveld
10.00uur	Eindhoven De Valk restaurant richting Valkenswaard autobaan Tilburg- Weert
17.30uur	Vanuit Weert omgekeerde richting weer naar huis.

Vergeet u niet op te geven voor deze reis per bus. Buschauffeur wacht op aantal doorgegeven personen en gaat dan verder.

Als u per trein reist en u bent in Weert aangekomen, dan kunt met buslijn 173 mee naar de kazerne en die vertrekt 10 minuten voor het hele uur. U rijdt 2 haltes mee en bent dan op de Kazernelaan vlak bij de kazerne.

Zorgt u er voor dat u **een legitimatiebewijs** , rijbewijs of paspoort bij u heeft voor de toegang op de kazerne.

Vergeet uw naamplaatje niet.

Inschrijfformulier

Secr.reüniecommissie, Tijnweg 85, 3193 GH Hoogvliet

Ondergetekende:

Naam _____ *)

Adres _____

Woonplaats + postcode _____

Wil met/ zonder echtg/partner/begeleider aan deze dag deelnemen.

Naam echtgenote /partner/ begeleider: _____

Hij/ Zij staat op volgend dieet: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

Datum _____ Handtekening: _____

Eventuele opmerkingen _____

Voor **de bus** aantal personen en opstapplaats vermelden:

Aantal Pers.: _____. Opstapplaats: _____

Voor **nieuwe bezoekers** graag hieronder aangeven in welke relatie u staat tot 2-6RI. Bv.weduwe van/zoon van / broer van.... / zus van

Relatie _____

d.i.v.met maken van naambadges die u bij aankomst reünie worden overhandigd

Als u aan de reünie wilt deelnemen, dan moet u het formulier opsturen naar hierboven vermelde adres.

Deze bladzijde uitknippen, bevat het inschrijvingsformulier en dat moet u ingevuld opsturen naar:

De secretaresse. Mevr.M.de Jong – Lankhuizen,
Tijnweg 85,
3193 GH Hoogvliet.

Vergeet niet aan te geven of u wel of niet met de bus komt.

Nieuwe bezoekers even aangeven wie u bent.i.v.m.maken naambadge.

Denk om uw legitimatiebewijs!!!